

**Zahtevak za svetovalno mnenje Sodišča Efte, ki ga je 30. junija 2020 vložilo sodišče Norges
Høyesterett v kazenskem postopku proti N**

(Zadeva E-8/20)

(2020/C 374/08)

Norges Høyesterett (Vrhovno sodišče Norveške) je z dopisom z dne 30. junija 2020, ki ga je tajništvo Sodišča Efte prejelo 2. julija 2020, pri Sodišču Efte vložilo zahtevek za svetovalno mnenje v kazenskem postopku proti N, in sicer glede naslednjih vprašanj:

Vprašanja o stanju prava pred 1. junijem 2012

Vprašanje 1: Ali je treba pojem „dajatve za bolezen“ iz člena 4(1)(a) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da zajema nadomestilo, kot je nadomestilo za bolniško odsotnost (arbeidsavklaringspenger)?

Vprašanje 2: Ali je treba člen 22 ali morebiti člen 19 Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da daje pravico do prejemanja denarnih nadomestil le osebam, ki prebivajo (bosetting) v državi EGP, ki ni pristojna država, ali je zajeto tudi kratkotrajnejše začasno bivanje (opphold), ki se obravnava v tej zadevi?

Vprašanje 3: Če je zajeto tudi kratkotrajnejše začasno bivanje, ki se obravnava v tej zadevi, ali naj se člen 22 Uredbe št. 1408/71 in sklicevanje na dovoljenje pristojnega nosilca iz tega člena ali morebiti člen 19 razlagata tako, da lahko pristojna država pogojuje pravico osebe do prenosa nadomestila za bolniško odsotnost v drugo državo EGP s tem, da je ta oseba zaprosila za dovoljenje za začasno bivanje v drugi državi EGP (oppholde seg) in to dovoljenje tudi pridobila?

Vprašanje 4: Če se ugotovi, da Uredba št. 1408/71 ne podeljuje pravice za prenos nadomestila za bolniško odsotnost v času začasnega bivanja v drugi državi EGP ali te pravice morebiti ne podeljuje brez dovoljenja pristojnega nosilca v skladu z nacionalnimi pravili, ali je treba prav tako ugotoviti, ali nacionalna pravila spadajo na področje uporabe drugih pravil EGP?

Vprašanje 5: Ali se člen 28 ali člen 36 Sporazuma EGP uporabljata, kadar državljani države EGP kratkotrajno začasno biva v drugi državi EGP zaradi preživljanja prostega časa?

Vprašanje 6: Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali gre za omejitev prostega gibanja na podlagi člena 28 Sporazuma EGP ali člena 36, da nacionalna zakonodaja določa naslednje pogoje:

- (i) da se lahko nadomestilo dodeli le za omejeno časovno obdobje, ki v skladu z upravnimi okrožnicami običajno ne sme preseči štirih tednov na leto, ter
- (ii) da je začasno bivanje v tujini združljivo z izvajanjem obveznosti glede opredeljenih dejavnosti in da ne ovira spremljanja in nadzora pristojnega nosilca, in
- (iii) da mora zadevna oseba zaprositi za dovoljenje pristojnega nosilca (izpolnjevanje obveznosti obveščanja pa se nadzira z uporabo obrazca za obveščanje) in to dovoljenje pridobiti?

Vprašanje 7: Če pogoj iz (i) pomeni omejitev, ali je ta pogoj lahko upravičen kot splošni zaščitni ukrep zaradi pomislekov, ki izvirajo iz (ii), tj. zagotavljanja izvajanja obveznosti glede opredeljenih dejavnosti ter tudi spremljanja in nadzora?

Vprašanje 8: Če pogoja (i) ni mogoče utemeljiti, pogoja (ii) in (iii) pa pomenita omejitev, ali se lahko pogoja (ii) in (iii) utemeljita na podlagi istih premislekov?

Vprašanje 9: Če je mogoče pogoja (ii) in (iii) utemeljiti, ali je združljivo s členoma 28 in 36 Sporazuma EGP, da se osebi, ki ni zaprosila za dovoljenje za prenos nadomestila v drugo državo EGP oziroma tega dovoljenja ni pridobila ter je pristojnemu nosilcu predložila nepravilne informacije o kraju začasnega bivanja (oppholdssted), naloži, da povrne nadomestilo, ki je bilo v skladu z nacionalnim pravom nezakonito pridobljeno?

Vprašanje 10: Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je združljivo s členoma 28 in 36 Sporazuma EGP, da se zadevni osebi lahko naložijo kazenske sankcije zaradi predložitve nepravilnih informacij in s tem zavajanja pristojnega nosilca, ki je posledično izvedel neutemeljena plačila?

Vprašanje 11: Če je odgovor na vprašanje 5 nikalen, ali se člen 4 ali člen 6 Direktive 2004/38 uporabljata v primeru, kadar državljani države EGP zaradi preživljanja prostega časa kratkotrajno začasno biva v drugi državi EGP? Če se uporablja člen 6, ali ta določba nalaga obveznosti matični državi? Če se uporabljata člen 4 ali člen 6 in se je nanju mogoče sklicevati zoper matično državo, se postavljajo enaka vprašanja, kot so vprašanja 6 do 10, če je to primerno.

Vprašanja o stanju prava po 1. juniju 2012

Vprašanje 12: Ali je treba pojem „dajatve za bolezen“ iz člena 3(1)(a) Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da zajema nadomestilo, kot je nadomestilo za bolniško odsotnost?

Vprašanje 13: Ali je treba pojem „začasno bivanje“ iz člena 21(1) Uredbe št. 883/2004, ki je opredeljen kot „začasno prebivališče“ v členu 1(k), razlagati tako, da zajema vsako kratkotrajno začasno bivanje v drugi državi EGP, ki ne pomeni prebivališča, vključno s takim kratkotrajnim začasnim bivanjem, ki se obravnava v tej zadevi?

Vprašanje 14: Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 21 Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da zajema le primere, v katerih se diagnoza opravi med začasnim bivanjem v drugi državi EGP, ali tudi primere, ko pristojni nosilec prizna diagnozo pred odhodom, kot se je zgodilo v obravnavani zadevi?

Vprašanje 15: Če se člen 21 uporablja v primeru, kakršen je ta v obravnavani zadevi, ali je treba to določbo, vključno s pogojem „v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja“, razlagati tako, da lahko pristojna država EGP ohrani naslednje pogoje:

- (i) da se lahko nadomestilo dodeli le za omejeno časovno obdobje, ki v skladu z upravnimi okrožnicami običajno ne sme preseči štirih tednov na leto; ter
- (ii) da je začasno bivanje v tujini združljivo z izvajanjem obveznosti glede opredeljenih dejavnosti in da ne ovira spremljanja in nadzora pristojnega nosilca, in
- (iii) da mora zadevna oseba zaprositi za dovoljenje pristojnega nosilca (izpolnjevanje obveznosti obveščanja pa se nadzira z uporabo obrazca za obveščanje) in to dovoljenje pridobiti?

Vprašanje 16: Če člen 21 izključuje pogoj (i), vendar ne pogojev (ii) in (iii), ali (ii) in (iii) spadata na področje uporabe drugih pravil EGP (glej vprašanje 4 in naslednja)?
